

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบในรายงานทางวิชาการ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

Error analysis of language used and forms of academic report writings
of The Far Eastern University undergraduate students.

สิระ สมนาม*

จุมพิต ศรีวัฒนพงศ์**

เกียรติสุดา บุญส่ง**

อัจฉราภรณ์ จันทร์สว่าง**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดด้านภาษาและรูปแบบ ในการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น กลุ่มประชากรการวิจัยได้แก่ รายงานทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปีการศึกษา 2545 - 2552 และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ปีการศึกษา 2549 - 2552 โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 182 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือตารางวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาและตารางวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในด้านรูปแบบของการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดด้านภาษาของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความสอดคล้องกัน โดยนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค จำนวน 526 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับความหมาย ซึ่งพบจำนวน 269 รายการ นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับคำ จำนวน 265 รายการ และ 136 รายการ ตามลำดับ ส่วนลักษณะข้อผิดพลาดด้านการแต่งประโยคของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบจำนวน 1,394 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับความหมาย ซึ่งพบจำนวน 646 รายการ นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์และข้อผิดพลาดในระดับคำ จำนวน 518 รายการ และ 66 รายการ ตามลำดับ

ส่วนข้อผิดพลาดด้านรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการนั้น นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีข้อผิดพลาดด้านเนื้อหาและการอ้างอิงมากที่สุด ซึ่งพบจำนวน 279 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านการเขียนบรรณานุกรม จำนวน 220 รายการ สุดท้ายเป็นข้อผิดพลาดด้านลักษณะทั่วไปของรายงาน จำนวน 185 รายการ ส่วนข้อผิดพลาดด้านรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านการเขียนบรรณานุกรม ซึ่งพบจำนวน 1,149 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านลักษณะทั่วไปของรายงานซึ่งพบจำนวน 1,011 รายการ สุดท้ายเป็นข้อผิดพลาดด้านเนื้อหาและการอ้างอิง จำนวน 535 รายการ

* หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

** อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

Abstract

The purpose of this study was to analyze the error characteristics of language used and form of academic report writing of The Far Eastern University Undergraduate Students. The research population was the academic reports of Business Computer students whose reports were from 2002 to 2009 and the reports of Information Technology students whose reports were from 2006 to 2009. The total number of research populations was 182 reports. The research tools include the error characteristic of language analysis table and the error characteristic of forms analysis table in academic report writing of The Far Eastern University Undergraduate Students.

The results showed that there is a correlation in language error characteristic of Information Technology students and Business Computers students. The Information Technology students have 526 sentences error, followed with 269 errors in meaning aspect. Moreover there are 265 errors in orthography with Karan and 136 errors in word spelling orderly. The Business Computer students have 1394 sentences errors, followed with 646 errors in meaning aspect. In addition, there are 518 errors in orthography with Karan and 66 errors in word spelling orderly.

In the forms errors, the Information Technology students have the most errors in 279 errors, both contents and references, secondly following with 220 bibliography writing errors. Finally, there are 185 general errors in report writing. In the same study, The Business Computer students have the most errors, 1,149 errors, in bibliography writing, secondly following with 1,011 general errors in report writing. Finally, there are 535 errors in both contents and references.

คำสำคัญ

ข้อผิดพลาดการใช้ภาษา การวิเคราะห์ภาษา รายงานทางวิชาการ

บทนำ

รายงานทางวิชาการเป็นผลของการศึกษาค้นคว้าเรื่องทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีแบบแผนเพื่อเสนอเป็นส่วนประกอบการศึกษาในรายวิชาต่างๆ รายงานทางวิชาการในรูปแบบของการศึกษาค้นคว้าก่อนสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นตัวชี้วัดทางการศึกษาที่สำคัญ อันสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจและการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้ศึกษาในหลักสูตรอย่างลึกซึ้ง ดังที่ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2540, 256) ระบุว่าในการทำรายงานทางวิชาการจะช่วยให้ผู้ศึกษาค้นคว้ามีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่ศึกษาได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการเขียนรายงานทางวิชาการนอกจากจะนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเป็นประเด็นหลักแล้ว การใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมก็ถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้รายงานมีคุณค่าในเชิงวิชาการ เกี่ยวกับเรื่องนี้ เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2543, 1) ได้กล่าวถึงการใช้อำนาจในการเขียนงานทางวิชาการไว้ว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการเขียนผลงานทางวิชาการ

คือ การใช้ภาษาในการเขียน ผู้ที่จะนำเสนอผลงานทางวิชาการจึงควรศึกษาระเบียบการใช้ภาษาเขียนดังกล่าวเป็น
อย่างดี สอดคล้องกับที่ สุจิตต์ เพียรชอบ (2539, 69) กล่าวถึงเรื่องการเขียนไว้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความ
ซับซ้อนยากกว่าทักษะการฟัง การพูดและการอ่าน เพราะผู้เขียนจะต้องมีความรู้ดี รู้จักคำมาก มีความสามารถในการ
การสังเคราะห์ เรียบเรียงถ้อยคำ ผูกประโยคให้ถูกต้องและสื่อความหมายให้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ แต่ปัจจุบัน
ปรากฏว่าผู้คนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนน้อยไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเยาวชน

เกี่ยวกับเรื่องนี้ ทีมผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ได้พบว่าการเขียน
รายงานทางวิชาการซึ่งเป็นผลการศึกษาค้นคว้าเพื่อประกอบการเสนอขอสำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ฟาร์อีสเทอร์น ยังมีข้อผิดพลาดในด้านการใช้ภาษาไทยและรูปแบบอยู่มาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะ
ข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาไทยและรูปแบบในการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขการใช้ภาษาไทยและรูปแบบในการเขียนรายงานทางวิชาการแก่นักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบในรายงานทางวิชาการของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

วิธีการวิจัย

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรการศึกษา ได้แก่ รายงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปีการศึกษา
2545 - 2552 และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ปีการศึกษา 2549 - 2552 เนื่องจากสองสาขานี้มีข้อกำหนด
ให้นักศึกษาทำโครงงานแล้วรายงานผลในลักษณะรายงานทางวิชาการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการศึกษา ได้แก่ ตัวแทนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และ
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ใช้เกณฑ์คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 ของจำนวนกลุ่มประชากรที่จะศึกษา แยกสาขาวิชาและปีการศึกษา
ตามตารางสุ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Yamane
2. จากนั้นจึงคำนวณช่วงห่างตามลำดับอนุกรมทางคณิตศาสตร์เพื่อสุ่มเลือกเล่มรายงานจากการจัดเรียง
ในระบบรัฐสภาอเมริกัน ของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
3. จับสลากเลือกเล่มรายงานให้ได้เล่มที่ 1 แล้วคัดเลือกเล่มรายงานตามลำดับอนุกรมของแต่ละสาขาและ
แต่ละปีการศึกษา ซึ่งทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างการศึกษารวมทั้งสิ้น 182 เรื่อง แยกเป็นสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 152 เรื่อง
และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 30 เรื่อง

เครื่องมือวิจัย

1. ตารางวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาในการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
2. ตารางวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

การสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการใช้ภาษาในการเขียน
2. สร้างตารางวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการ โดยประยุกต์จากกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากหนังสือเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียน ของ เอมอร ชิตตะโสภณ งานวิจัยของไขสรี ปรามาช ฌ อยุธยา และงานวิจัยของศรีวิไล พลมณี นราวัลย์ พูลพิพัฒน์ และสมร เจนจิจะ
3. นำตารางการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อแก้ไขปรับปรุง
4. ปรับปรุงแก้ไขตารางการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการ ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้อ่านแล้วจัดบันทึกข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบ จากกลุ่มตัวอย่างรายงานทางวิชาการของนักศึกษาแยกตามสาขาวิชาและปีการศึกษา แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามตารางการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาและรูปแบบของการเขียนรายงานทางวิชาการที่สร้างขึ้น

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

1. ใช้ค่าความถี่เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการซ้ำกันของข้อผิดพลาดด้านภาษาและรูปแบบในแต่ละประเด็น
2. วิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาผิดโดยนำเสนอให้เห็นลักษณะของการเขียนผิดและการแก้ไขที่ถูกต้องควบคู่กันไป ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ที่จำเป็นสำหรับการศึกษา ดังนี้
 - 2.1 คำ / วลี / กลุ่มคำ / ประโยค คำ / วลี / กลุ่มคำ / ประโยค ชิดเส้นใต้ หมายถึง การเขียนหรือใช้ผิด
 - 2.2 + เครื่องหมายบวกชิดเส้นใต้ หมายถึง การขาด คำ / วลี / กลุ่มคำ / ประโยค ที่จำเป็นซึ่งจะต้องเขียนเพิ่มเพื่อความถูกต้องและสามารถสื่อความได้
 - 2.3 (-) เครื่องหมายลบในวงเล็บที่ปรากฏอยู่ใต้สัญลักษณ์ ข้อ 2.1 หมายถึง การเพิ่ม คำ / วลี / กลุ่มคำ / ประโยค ที่ไม่จำเป็นซึ่งสามารถตัดออกได้โดยไม่กระทบต่อความหมายที่ต้องการสื่อ
 - 2.4 เครื่องหมาย ลูกศรสลับซ้ายขวา หมายถึง การเขียนสลับตำแหน่งคำ
 - 2.5 (คำ / วลี / กลุ่มคำ / ประโยค) คำ / วลี / กลุ่มคำ / ประโยค ในวงเล็บลักษณะตัวพิมพ์เอน ซึ่งปรากฏอยู่ใต้สัญลักษณ์ ข้อ 2.1, 2.2, 2.4 หมายถึง การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งเป็น คำ / วลี / กลุ่มคำ / ประโยค ที่ควรจะใช้แทน
3. วิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบของการเขียนรายงานทางวิชาการ โดยนำเสนอตัวอย่างของรูปแบบที่นักศึกษาใช้ผิด ประกอบคำอธิบายในประเด็นที่เด่นชัด

ผลการวิจัย

ผลการศึกษานี้แนะนำให้เสนอทั้งในรูปแบบของความถี่ ประกอบกับการแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวควบคู่กันไป ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการใช้ภาษาและรูปแบบที่ถูกต้องในการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาได้ โดยผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดสามารถนำเสนอได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านภาษา

ลักษณะการเขียนผิดของนักศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค ซึ่งพบจำนวน 526 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับความหมาย ซึ่งพบจำนวน 269 รายการ นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับคำ จำนวน 265 รายการ และ 136 รายการ ตามลำดับ

ส่วนลักษณะการเขียนผิดของนักศึกษสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค ซึ่งพบจำนวน 1,394 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับความหมาย ซึ่งพบจำนวน 646 รายการ นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับคำ จำนวน 518 รายการ และ 66 รายการ ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบ

ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านเนื้อหาและการอ้างอิง ซึ่งพบจำนวน 279 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านการเขียนบรรณานุกรม ซึ่งพบจำนวน 220 รายการ สุดท้ายเป็นข้อผิดพลาดด้านลักษณะทั่วไปของรายงาน จำนวน 185 รายการ

ส่วนข้อผิดพลาดด้านรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านการเขียนบรรณานุกรม ซึ่งพบจำนวน 1,149 รายการ รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านลักษณะทั่วไปของรายงานซึ่งพบจำนวน 1,011 รายการ สุดท้ายเป็นข้อผิดพลาดด้านเนื้อหาและการอ้างอิง จำนวน 535 รายการ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการใช้ภาษา

การศึกษวิเคราะห์ด้านความถี่ของข้อผิดพลาดด้านการใช้ภาษา พบว่าลักษณะข้อผิดพลาดด้านภาษาของนักศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและนักศึกษสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ มีข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยคมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับความหมาย นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับคำ ตามลำดับ โดยผลการวิจัยดังกล่าวตรงข้ามกับงานวิจัยของ ศรีวิไล พลมณี (2546) ที่ศึกษาข้อผิดพลาดด้านการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษวิชาเอกภาษาไทย ซึ่งพบว่า ระดับประโยคเป็นปัญหาร้อยละ 6.67 ระดับใจความเป็นปัญหาร้อยละ 13.33 ความชัดเจนระดับคำเป็นปัญหาต่อนักศึกษาร้อยละ 20 ด้านความกระชับเป็นปัญหาต่อนักศึกษาร้อยละ 26.67 ด้านการเรียบเรียงให้เป็นองค์รวม

เป็นปัญหาต่อนักศึกษาร้อยละ 20 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาในศาสตร์ทางด้านเทคโนโลยี ดังนั้นทักษะการใช้ภาษาจะเทียบเคียงกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยหรือนักศึกษาในศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่ได้ อย่างไรก็ตามจากเนื้อหาข้อผิดพลาดด้านภาษาในระดับการแต่งประโยคที่ระบุว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้มีปัญหาด้านการเรียบเรียงประโยคให้มีความสอดคล้องเป็นเอกภาพนั้น สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาขาดทักษะการเรียบเรียงภาษา โดยเฉพาะภาษาเชิงวิชาการ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรฝึกทักษะด้านการร้อยเรียงภาษาให้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นสื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการทั้งในระดับสถาบันและระดับประเทศต่อไป

2. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบ

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบพบว่ามีประเด็นข้อค้นพบที่น่าสนใจคือนักศึกษากลุ่มประชากรขาดทักษะการเขียนอ้างอิงและการจัดทำบรรณานุกรม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการเขียนรายงานทางวิชาการ โดยเฉพาะการจัดทำระบบเอกสารอ้างอิงในเนื้อหารายงานที่มีความสำคัญ ดังที่ อุดุลย์เดช ไสลบาท (ม.ป.ป, 1) ได้ระบุวัตถุประสงค์ของการจัดทำระบบเอกสารอ้างอิงไว้ว่า เพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ที่มาศึกษาค้นคว้า สามารถตรวจสอบหรือติดตามศึกษาเพิ่มเติมได้ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในผลงานให้กับผู้ที่ได้อ่าน และที่สำคัญถือเป็นการให้เกียรติแก่ผู้แต่งสารนิเทศที่ใช้อ้างอิงด้วย

นอกจากระบบการจัดทำรายการอ้างอิงแล้ว ผู้จัดทำรายงานทางวิชาการยังควรทราบถึงหลักการเขียนบรรณานุกรมเป็นอย่างดี เพื่อให้อ่านง่าย และสะดวกต่อการค้นหาข้อมูลต่อไป ทั้งนี้การจัดทำระบบการอ้างอิงและการจัดทำบรรณานุกรมแต่ละสถาบันการศึกษาจะมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นคู่มืออยู่แล้ว ผู้เรียน นักวิจัย สามารถใช้เป็นแนวทางตรวจสอบความถูกต้องได้ ดังที่มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นมีคู่มือการเขียนรายงานการวิจัย อีกทั้งยังมีหลักเกณฑ์การเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ระบุไว้ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักศึกษาและคณาจารย์สามารถใช้เป็นหลักเกณฑ์การเขียนรายงานทางวิชาการ ตลอดจนผลงานทางวิชาการอื่น ๆ ได้

สรุป

จากผลการศึกษาพบข้อบ่งชี้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีลักษณะของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาในรายงานทางวิชาการที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด ได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับความหมาย นอกจากนี้ เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับคำ ตามลำดับ

ผลการศึกษานี้เสนอในรูปแบบข้อผิดพลาดประกอบกับการแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวควบคู่กันไป ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการใช้ภาษาและรูปแบบที่ถูกต้องในการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษา กล่าวคือนักศึกษาที่จะนำเสนอรายงานทางวิชาการควรเอาใจใส่ตรวจทานการใช้รูปแบบและภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะประเด็นการใช้ระดับภาษา การใช้คำฟุ่มเฟือย การใช้คำที่มีความหมายคล้ายกันแต่ผิดคำศัพท์ การเรียบเรียงประโยคไม่เหมาะสม ไม่สมเหตุสมผล การสะกดการันต์ผิด การเว้นวรรคตอนและการฉีกคำ นอกจากนี้ควรใส่ใจกับรูปแบบการลงรายการอ้างอิงในเนื้อหา การลงรายการบรรณานุกรม และรูปแบบการเขียนบทคัดย่อ โดยเฉพาะอาจารย์

ที่ปรึกษารายงานทางวิชาการของนักศึกษาควรเข้มงวดเรื่องการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษา เพื่อเสริมค่าให้รายงานมีความสมบูรณ์เหมาะสมต่อการนำไปเป็นองค์ความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ได้จริงต่อไป

บรรณานุกรม

- ไชศิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (2518). การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515 และ 2516. ปรินญาอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพนศึกษาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2540). ภาษากับการสื่อสาร: รายวิชา 080176. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2543). ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- นพดล จันทรเพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2534). ภาษาวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์. (2543). ภาษาวิชาการ. กรุงเทพฯ: ผลึกไทย.
- ศรีวิไล พลมณี นราวัลย์ พูลพิพัฒน์ และสมร เจนจิระ. (2546). ข้อผิดพลาดด้านภาษาในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทสาขาการสอนภาษาไทย. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุจิตต์ เพียรชอบ. (2539). สอนเขียนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพในชุดความรู้ภาษาไทย สอนให้สนุกเป็นสุขกับการเรียน. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- อดุลย์ เดช ไสยบาท. (ม.ป.ป.). รูปแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม. สืบค้นเมื่อ 28 ธันวาคม 2552, จาก bio.sci.ubu.ac.th/envsci/bk/File/Reference.pdf.
- เอมอร ชิตตะโสภณ. (2529). การแก้ไขข้อบกพร่องของการเขียน. กรุงเทพฯ: มุลินีศาสตราจารย์ หม่อมหลวงดุษฎี ชุมสาย.